

Du skaffe mig Attest fra Den og Den, saa vil jeg lægge Vægt derpaa. Jeg troer, at der for det tjenssiggende Lyende derved vil vise sig ligesaa mange Vanskeligheder som ellers, og det, jeg har Betænkelighed ved, er, at der just paa denne Maade reiser sig de samme Vanskeligheder for det dygtige, brave og flinke Tjenestehende som for det, hvem der ikke kan tillægges disse Betegnelser, og at det mindre gode Tjenestehende derved bliver sat paa en ligesaa fordeelagtig, ja, stundom mere fordeelagtig Fod end det bedre Tjenestehende. Det er disse Hovedpunkter, som for mig gjøre det betænkeligt at gaae ind paa denne Sag. Jeg vil under alle Omstændigheder ikke kunne give den min Stemme, dersom Forslaget udbides ubøvedt, der her foreligger.

Den fungerende Justitsminister:

Uagtet den foreliggende Sag vistnok kan siges at være fuldstændig gennemdebatteret, da den saa ofte har været Gjenstand for Behandling paa Rigsdagen, og skjøndt jeg ikke troer, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ret, naar han sagde, at man ikke kjendte Justitsministerens eller den nu fungerende Justitsministers Anskuelse om Sagen, har jeg dog meent, at det vilde være rigtigt, ikke at undlade at tage Ordet for at give en Erklæring om den Stilling, jeg indtager til denne Sag. Jeg tør forudsætte, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har lagt Mærke til, at denne Sag ogsaa gjentagne Gange har været forhandlet i Landstinget, og han vil da have haft Leilighed til at see, hvorledes jeg som Medlem af Landstinget har betragtet den. Jeg kan i den Henseende kun her gjentage, at jeg har den levende Overbeviisning, at Sagen har sin Rod i en rigtig, philantropisk og smuk Tanke, men ved Siden deraf — jeg maa gjentage, hvad jeg ogsaa tidligere har sagt — troer jeg, at de Mænd, som have indbragt et saadant Forslag, egentlig mere have seet paa det for det mindre gode Lyende Uheldige end paa, hvad der er i det gode Lyendes sande Interesse. Dersom de havde seet paa det Sidste, vilde de nemlig ikke efter min Mening have lagt en saadan Vægt paa, at det var nødvendigt, at Lyendet forsynede sig med dobbelt At-

test, nemlig baade en officiel Lyendebog, hvori der staaer, hvorlænge Lyendet har tjent, og ved Siden deraf en Bog, der indeholder de Vidnesbyrd eller Anbefalinger, som man maatte give Lyendet. Det er min Mening, at de fleste gode Tjenestefolk ville sætte Priis paa at have alle deres Anbefalinger i een og samme Bog, nemlig i den Bog, som de nu engang skulle have. Saaledes har jeg personligt tidligere seet denne Sag, og saaledes maa jeg ogsaa fremdeles see den, nemlig som en Sag, der har sin Rod i en smuk Følelse, men som egentlig mere seer hen til den slettere Deel af den Samfundsklasse, som Lovforslaget angaaer, end til den gode Deels Interesse, en Interesse, der falder sammen med Statens Interesse. Hvad det imidlertid her mere kommer an paa, er at faae at vide, hvorledes Justitsministeren stiller sig til Sagen. I den Henseende kan det heller ikke være det ærede Medlem ubekjendt, at Justitsminister Leuning, da Sagen var for i 17de Session, havde Leilighed til at udtale sig om et Lovforslag, der, skjøndt der ganske vist er steet en enkelt Forandring, dog væsentligt er det samme som det foreliggende. Han sagde, at den sidste Deel af Lovforslaget, nemlig Bestemmelsen om, at offentlige Myndigheder ikke i Studemaalbogen maae gjøre nogen Paategning, som paa en Maade kunde gjøre Lyendet mistaent i Folks Munde, var Noget, som han ganske kunde samstemme med, og han gjorde opmærksom paa, at man ad administrativt Veie kunde naae det samme Maal, og jeg troer bestemt at kunne sige, at Maalet er naaet. Naar man nu idag har lagt Vægt paa, at Administrationen kunde falde paa igjen at forandre den i denne Retning trufne Bestemmelse, saa kan jeg rigtig nok ikke see, hvilken Grund der skulde være til, at Administrationen igjen skulde forandre den tagne Beslutning med Hensyn til Retstbetjentes Paategninger paa Studemaalbøgerne. Om den anden Deel af Lovforslaget udtalte Justitsminister Leuning, at det var et Forslag, som han ikke særligt kunde anbefale, men en anden Sag var det, om der for Regjeringen var Grund til at modsætte sig det, naar det vandt Rigsdagens Bisalb. Jeg troer, at denne Udtalelse er klar og tydelig og fuldstændigt samstemmer med den Maade, hvorpaa jeg tid-